

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Δευτέραν, 12^η /25^η Ιανουαρίου 2011, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε τήν μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου εἰς τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεροὺς ναοὺς αὐτοῦ, κυρίως δέ εἰς τήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν Ἱεράν Μονήν, τήν φέρουσαν καί τό ὄνομα αὐτοῦ εἰς τήν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας, μετὰ τήν Βηθλεέμ καί τό Χωρίον τῶν Ποιμένων, παρὰ τήν κώμην Ἀμπεντῆγιε. Ἡ Μονή αὕτη ἰδρύθη ὑπό τοῦ Ἀγίου, ὅτε οὗτος ἦλθεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Μογαριστοῦ τῆς Καππαδοκίας, τό 451 μ.Χ. εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν, εἰς τόν τόπον, ὁ ὁποῖος πιστεύεται ὅτι περικλείει ἐν αὐτῷ καί τό Σπήλαιον τῆς διανυκτερεύσεως τῶν Μάγων, «...χρηματισθέντων κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην καί δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρησάντων εἰς τήν χώραν αὐτῶν». (Ματθ. 2,12).

Αὕτη ἐλειτούργησεν ὡς Κοινόβιον ποιμαίνόμενον ὑπό τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου, ἔχοντος εὐλογίαν παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Σαλουστίου νά ἀναλάβῃ τήν εὐθύνην ὅλων τῶν Κοινοβιακῶν Μονῶν τῆς Παλαιστίνης. Εἶχεν ἐν αὐτῇ τέσσαρας ναοὺς καί ἐπτακοσίους μοναχοὺς. Οἱ μοναχοὶ εἶχον στενὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ὁσίου, ἄχρις οὗ κριθοῦν κατάλληλοι διὰ νά μεταβοῦν δι' ἄσκησιν εἰς Λαύρας. Παραλλήλως τῇ προσευχῇ εἶχον καί ἐργόχειρον, ἐκ τοῦ ὁποίου συνετήρουν εὐαγὴ ἰδρύματα, ὡς πτωχοκομεῖα καί γηροκομεῖα. Ἡ ἐργασία ἦτο ὁρος εἰσοδοχῆς εἰς τήν Μονήν κατὰ τό σύνθημα αὐτῆς, «μηδεὶς ράθυμος εἰσίστω ἐν αὐτῇ». Εἶχε καί ἐκπαιδευτήριον, σχολεῖον διὰ τοὺς μοναχοὺς. Εἰς αὐτὴν εἰς μεταγενεστέρους αἰῶνας ἡσκητευσεν ὁ Ἅγιος Μόδεστος καί ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος, Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων.

Φθοράς ὑποστᾶσα ὑπό τοῦ χρόνου καί τῶν περιοίκων, ἀνεκαινίσθη εἰς τὰ τέλη τοῦ 19^{ου} αἰῶνος ὑπο τοῦ Ἀγιοταφίτου Μοναχοῦ Λεοντίου, τοῦ ἐκ Κρήτης, εἰς δέ τήν δεκαετίαν τοῦ 1950 ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Ἀγιοταφίτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων Βαρθολομαίου, τοῦ ἐκ Χίου, διατελέσαντος καί ἡγουμένου αὐτῆς. Μετ' αὐτόν ἡγούμενος διετέλεσεν ὁ μακαριστὸς Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης Ὑάκινθος. Μετ' αὐτόν ἄχρι τοῦ νῦν ἡγούμενος εἶναι ὁ Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερόθεος, ὁ ὁποῖος ἀνεκαίνισεν εἰς πολλὰ τὸν ἱερόν ναόν καί ἔκτισε νέαν πτέρυγα τῆς Μονῆς καί ἐπροστάτευσε τὰς πέριξ γαίας αὐτῆς.

Εἰς τήν ἱστορικὴν ταύτην καί μεγάλην Μονήν τοῦ Πατριαρχείου ἐτέλεσε πανηγυρικὴν Πατριαρχικὴν θ. Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατὰ τήν ὡς ἄνω ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Βηθλεέμ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, -τοῦ καί ἐορτάζοντος-, ἱερομονάχων καί διακόνων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον καί τῆς χορωδίας τῆς κώμης τῆς Μπετζάλλας, ψαλλούσης ἀραβιστί ὑπὸ τὸν κ. Ἰμβραήμ Κάρκαρ καί ἐν κατανύξει ἐκκλησιαζομένων πολλῶν ἀραβοφώνων ὀρθοδόξων πιστῶν ἐκ τῆς πόλεως τῆς Βηθλεέμ καί τῆς κώμης Μπετζάλλας, κυρίως ὅμως ἐκ τῆς πλησιοχώρου κώμης τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων προσελθόντων.

Εἰς τό Κοινωνικόν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται

έλληνιστί:

«Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὤρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπό πάσης τῆς κτίσεως λειτουργούς τοῦ μυστηρίου Σου ἔλαβες• ἐκ τῶν Ἀγγέλων τόν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τήν Παρθένον, ἐκ τῶν Οὐρανῶν τόν Ἀστέρα καί ἐκ τῶν ὑδάτων τόν Ἰορδάνην• ἐν ᾧ τό ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, Σωτήρ ἡμῶν, δόξα Σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ σκοπός καί ἡ σημασία τῶν ἱστορικῶν καί παγκοσμίων γεγονότων, τῶν ὁποίων τήν μνήμην ἐορτάζομεν ἐτησίως, ὅπως τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας εἰς Βηθλεέμ καί τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, δηλονότι τοῦ Βαπτισματος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ, ὑπό Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, εἶναι ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἀνομήματος τοῦ κόσμου. Ἡ ἀπαλλαγή, μέ ἄλλα λόγια, τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἡ ὁποία εἰσῆλθεν εἰς τόν κόσμον διά τῆς παρακοῆς τῶν πρωτοπλάστων, τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὡςπερ γάρ λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «ὥςπερ γάρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καί διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί», (Ρωμ. 5,19).

Ἐξ ἀπείρου ἀγάπης κινούμενος καί βουλόμενος Κύριος ὁ Θεός καί Πατήρ ἡμῶν τόν καθαρισμόν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ρύπου τῆς ἁμαρτίας, «ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τόν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τόν Υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν» κατὰ τόν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, (Α' Ἰωάν. 4,10). Πρὸς τοῦτο δέ ἔλαβεν ὡς λειτουργός τοῦ μυστηρίου τῆς θείας καί σωτηριώδους αὐτοῦ οἰκονομίας ἀπό πάσης τῆς κτίσεως ἐκ τῶν Ἀγγέλων τόν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τήν Παρθένον Μαρίαν, ἐκ τῶν οὐρανῶν τόν Ἀστέρα καί ἐκ τῶν ὑδάτων τόν Ἰορδάνην, ὡς ψάλλει ὁ ὑμνωδός.

Ἐτεροι διακεκριμένοι λειτουργοὶ τοῦ σωτηριώδους τούτου μυστηρίου ἀνειδεύθησαν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής καί ὁ σήμερον τιμώμενος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ, Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης καί καθηγητής τῆς ἐρήμου.

Καί ὁ μέν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής καί Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ ἐκήρυττε ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας λέγων, «μετανοεῖτε ἥγγικεν γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν. ὁ δέ ὀπίσω μου ἐρχόμενος...αὐτός ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί πυρί», (Ματθ. 3,1-11).

Ὁ δέ Πατήρ ἡμῶν, Ὁσιος Θεοδόσιος, καταλιπὼν τόν κόσμον καί τὰ ἐν κόσμῳ καί ἐκμιμησάμενος τήν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ τελεσθεῖσαν γύμνωσιν τοῦ Δεσπότου ἡμῶν Χριστοῦ καί βαπτισθεὶς διὰ Πνεύματος Ἁγίου, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο πολίτης τῆς ἐρήμου καί μάλιστα τῆς Ἰουδαίας, κηρύττων καί διδάσκων τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τήν ἐπὶ γῆς ἐγκαινισθεῖσαν διὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ καί ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ πληρωθεῖσαν διὰ τῆς φανερώσεως ἐν εἵδει περιστερᾷ, τοῦ φωτός πάσης δικαιοσύνης• τοῦ φωτός τῆς τρισηλίου μιᾶς Θεότητος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τοῦ τρισηλίου καί ἀπροσίτου τούτου θείου φωτός κοινωνός ἐγένετο καί ὁ Ὁσιος ἡμῶν Θεοδόσιος, ὡς ἀνακράζει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: «Γνόφον

νοητόν, φωτός τοῦ θειοτάτου, σύ ὑπεισδύνας, θεοδόσιε, καί πλάκας δακτύλῳ θεοῦ ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου, τά εὐσεβείας δόγματα, ἔφερεις τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς, παμμακάριστε».

Αὐτήν τήν βίβλον ζωῆς τοῦ παμμακαρίστου θεοδοσίου προβάλλει σήμερον καί ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία διά τῆς ἐπιτελέσεως τῆς μνήμης αὐτοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ καί ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Μονῇ, τῇ γειτνιαζούσῃ τῇ ἱερᾷ καί μεγάλη Λαύρα Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καί τῷ ἱερῷ Κοινοβίῳ, Μοναστηρίῳ τοῦ Ἁγίου Θεογνίου, ἐπισκόπου γενομένου τῆς πόλεως Βιτυλίου ἐν Παλαιστίνῃ.

Ὅπως ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἐπιγείου ἀσκητικῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τοῦ Ὁσίου θεοδοσίου ἡ ἱερᾷ αὐτοῦ Κοινοβιακή Μονή ἦτο πραγματικῶς ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου κατὰ τόν 5^{ον} μ.Χ. αἰῶνα ὅσους πνευματικῆς καί σωματικῆς ἀναψυχῆς, οὕτω καί σήμερον, τῶν ἀναλογιῶν τηρουμένῳ, ἡ ἐπώνυμος Μονή τοῦ Ἁγίου ἀποτελεῖ καταφύγιον φιλανθρωπίας καί παραμυθίας, ἀλλά καί ὅσους τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας, οὐχί μόνον διά τούς Χριστιανούς καί ἐν γένει τούς κατοίκους τῆς Ἀγίας Γῆς, ἀλλά καί διά πάντας τούς ἐκ τῶν περάτων τῆς Οἰκουμένης ἀθρόως προσερχομένους προσκυνητάς.

Δι' ὃ καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Τῶν σῶν μεμνημένοι διδασμάτων, θεοδόσιε, ἐν δυσί ταῖς οὐσίαις Χριστόν κυρύττομεν, δύω τάς θελήσεις εἰδότες τάς φυσικάς καί τάς ἐνεργείας καί τά αὐτεξούσια ἐν θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί». Μή παύσῃ, ὅσιε Πάτερ θεοδόσιε, ἐφορῶν τόν Χριστεπώνυμον λαόν σου, πρεσβεύων πρός Κύριον, τόν θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπέρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καί ὑπέρ εἰρήνης τῆς περιοχῆς ἡμῶν.

Ναί, ἀγαπητοί μου, «Σήμερον ὁ Χριστός ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν τό παράδοξον ὁρᾶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δέ, οἱ φωτισθέντες βοῶμεν: Δόξα τῷ φανέντι θεῷ καί ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καί φωτίσαντος τόν κόσμον Ἀμήν».

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεία πέριξ τοῦ Ναοῦ καί τοῦ ὑπογείου παρεκκλησίου τῶν Μάγων, ἐν ᾧ ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου θεοδοσίου, τῆς μητρός αὐτοῦ Εὐλογίας, τῆς μητρός τοῦ Ἁγίου Σάββα Σοφίας, τῆς μητρός τῶν Ἁγίων Ἀναργύρου θεοδότης καί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μόσχου, συγγραφέως τοῦ Λειμωναρίου.

Μετά τήν λιτανείαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον, μετ' αὐτήν δέ πλουσία τράπεζα εἰς τόν Μακαριώτατον καί πάντας ὑπό τοῦ φιλοξένου ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱεροθέου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder